

se nam bode naredilo, pa je bil tako kratkoviden! Pa kaj, ko je bilo vse tako leno, in ko se ni nobeden s tem pečal, kar je bilo potrebno. Ravno tako je bilo v Zatišju, kakor v tisti hiši, o kateri pripovedujejo, da ‚baba gobe žanje,

dedec korenje strže, sin polže strelja, hči pa punce dela! Sedaj se bode pa menda že vse dobro izteklo, če le Bog dá svojo pomoč.« Tako je Šimen modroval in čakal, kako se bodo stvari presukale.



Msgr. Frančišek Sogaro. (Po fotografiji urednikovi.)

Poličarja pa je trla jeza, da mu novi sosed postavlja gostilno prav pred nosom.

»Naj bi bil zlomek izbral vsaj tak prostor, da bi jaz ne videl vseh njegovh gostov! To se mi pa zdi, kakor

bi se mi vse rogalo!« Tako se je jezil hodeč ob malodane praznih mizah, katere so poprejšnje čase radi zasedali žejni ljudje. Še huje pa mu je délo, ker ga vaščani niso več častili po nekdanji navadi.